

آن سوی نقطہ چین‌ها ...

♦ عمران صلاحی ♦

صلاحی، عمران، ۱۳۸۵-۱۳۲۵- آن سوی نقطه چین ها... (مجموعه شعر) / عمران صلاحی- تهران: نشر ثالث، ۱۳۸۵. ۱۲۳ ص.	
ISBN: 964-380-234-5	شابک ۹۶۴-۳۸۰-۲۳۴-۵
EAN: 9789643802349	ای.ای.ان ۹۷۸۹۶۴۳۸۰۲۳۴۹
۱. شعر فارسی - قرن ۱۴. الف. عنوان. ۸۵۱/۶۲ PIR ۸۱۳۴/۱۲۲۲۸	

نشر ثالث

دفتر مرکزی: خیابان کریمخان زند / بین ایرانشهر و مامشهر / پ ۱۶۲ / طبقه پنجم / تلفن: ۸۸۴۰۲۴۴۷
فروشگاه: خیابان کریمخان زند / بین ایرانشهر و مامشهر / پ ۱۶۰ / تلفن: ۸۸۴۲۵۳۷۶-۷
دفتر توزیع: خیابان انقلاب / خیابان ۱۲ فروردین / شماره ۱۱ / تلفن: ۶۶۴۱۰۱۴۶-۶۶۴۱۰۹۹۶ / فکس: ۶۶۴۱۰۹۹۶

آن سوی نقطه چین ها...

مجموعه شعر

عمران صلاحی

ناشر: نشر ثالث

طرح روی جلد: سعید زاشکانی

کتاب آوا: اسماعیل جنتی

حروف نگاران: سحر جعفریه - آرزو رحمانی

چاپ اول: ۱۳۸۵ / ۲۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی: طاووس رایانه - چاپ: رهنما - صحافی: صفحه پرداز

کلیه حقوق چاپ محفوظ و متعلق به نشر ثالث است

ISBN 964-380-234-5

شابک ۹۶۴-۳۸۰-۲۳۴-۵

IEN 9789643802349

ای.ای.ان ۹۷۸۹۶۴۳۸۰۲۳۴۹

سایت اینترنتی: WWW.Salesspub.com

پست الکترونیکی: Info@Salesspub.com

فهرست

۹	مقدمه
۱۱	روی تپه‌ها
۱۲	قایق
۱۳	تروتازه
۱۴	لبخند و مهربانی
۱۶	نابه‌هنگامی‌ها
۱۸	مصاحبه
۲۰	کلید
۲۲	برگ
۲۳	ابر
۲۴	نیلوفر
۲۵	هارولد لویید
۲۶	روی صدف‌ها
۲۷	مثل شعر
۲۸	باغ
۳۰	دو تن
۳۱	آب‌ها
۳۲	تصویرها
۳۴	آن سوی نقطه چین‌ها...

۳۶	سیمرغ
۳۷	صدای خیس
۳۹	دوباره
۴۱	خنیاگران
۴۲	می توانی
۴۳	کتیبه ها
۴۴	پرسش
۴۵	رنگ تند
۴۶	از دور
۴۷	گل
۴۸	سخنی در بی سخنی
۴۹	ستاره و سپیدار
۵۰	در این صدا
۵۱	مهربانی
۵۲	؟
۵۳	پرنده ای از یخ
۵۴	گلدان ها و ایوان ها
۵۵	میان دو در
۵۶	صدای باران
۵۸	با رنگ صورتی
۶۰	از پله ها
۶۱	مثل خزه
۶۲	درخت تنها
۶۳	شبانه
۶۴	چراغ

۶۵	گاهی
۶۶	مقصد کجاست
۶۸	چون نامه‌ای
۶۹	جزیره و قایق
۷۱	محو
۷۲	زمزمه
۷۴	زنجیره
۷۵	چشمه
۷۷	پروانه
۷۸	کوه
۷۹	سنگ و صدف
۸۲	وقتی که ماه
۸۳	تور
۸۵	میان رؤیاها
۸۷	در برکه‌ی هوا
۸۸	تنافر حروف
۸۹	سایه‌های برگ
۹۳	برگ سایه‌ها
۹۸	در یک غروب
۹۹	پشت در ماندگان و درماندگان
۱۰۰	عکس
۱۰۱	آبی
۱۰۲	نامه
۱۰۳	پرنده‌ها و ماهی‌ها
۱۰۵	آکاسیا

۱۰۶	موج
۱۰۷	چشمه‌ی شیرین
۱۰۹	زیباتر
۱۱۰	آهوی کوهی در دشت
۱۱۲	آوارها و آوازه‌ها
۱۱۳	در این کشتی
۱۱۴	عبور
۱۱۶	شبیه باران
۱۱۷	رؤیاها
۱۱۸	دختر ترسا
۱۲۱	فروردین
۱۲۲	دوباره باران

مقدمه

شمس قیس رازی در کتاب المعجم فی معاییر اشعار العجم می نویسد:
«و بسیار افتد که شاعر... از وزنی به وزنی رود، یا زیادت و نقصانی به
اجزای شعر خویش درآورد و چون از اصول اوزان بی خبر باشد بر آن
شعور نیابد!»

شمس قیس با اشاره به فهلویات (دوییتی های محلی) می نویسد:
«اغلب ارباب طبع مصراعی از آن بر مفاعیلن مفاعیلن فعولن که از بحر
هزج است می گویند و مصراعی بر فاعلاتن مفاعیلن فعولن که بحر مشاکل
است.

شمس قیس در بحر مشاکل این مثال را می آورد:

ای نگار سیه چشم سیه موی سرو قد نکور روی نکو گوی
چیز دیگری که شمس قیس را می آزارد، اوزانی است که از ارکان
عروضی حاصل می شود، اما خوشایند و مقبول نیست، مثلاً:

تا کی ما را در غم داری تا کی بر ما آری خواری

آنچه ما می خواستیم بگویم، شمس قیس به خوبی بیان کرده است.
او چون مزاجش با اوزان عروضی و معمول سازگار بوده، نتوانسته
اوزان هجایی را هضم کند.

مفتون امینی این اوزان را «نیمه هجایی» نامیده است که می تواند «نیمه عروضی» هم باشد. چون گاهی این وری می رود و گاهی آن وری. در فارسی، زبان گفتاری ضربی و کوتاه است و زبان نوشتاری پیوسته و کشیده. ما آمده ایم زبان گفتاری را روی زبان نوشتاری سوار کرده ایم. شاید هم پیاده کرده باشیم. ناگفته نماند که در این کار خیلی تحت تأثیر شعر عامیانه ی ترکی و فارسی بوده ایم. گاهی هم جهت حرکات موزون، قری در کمر وزن انداخته ایم. امیدواریم شمس قیس رازی از ما راضی باشد.

فروغ فرخزاد انگار به نوعی حرف دل ما را زده است:
- وزن مثل نخی است که از میان این کلمات رد شده، بی آن که دیده شود، فقط آن ها را حفظ می کند و نمی گذارد بیفتند.
- در زبان فارسی وزن هایی هست که شدت و ضربه های کمتری دارند و به آهنگ گفت و گو نزدیک ترند. همان ها را می شود گرفت و گسترش داد.
- گوش وقتی استعداد پذیرشش محدود نباشد، این آهنگ های تازه را کشف می کند.

ما کار تازه ای نکرده ایم. دیگران هم در اوزان شمس قیس آزار! تلاش ها و تجربه هایی کرده اند؛ هم از قدما و هم از جددا (یعنی جدیدی ها!) که اگر بخواهیم از همه ی آن ها نام ببریم و مثالی بیاوریم، عرض مان به طول می انجامد.

عمران صلاحی

تهران - خرداد ۸۵